Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26141
Copyright: Admont, Benediktinerstift

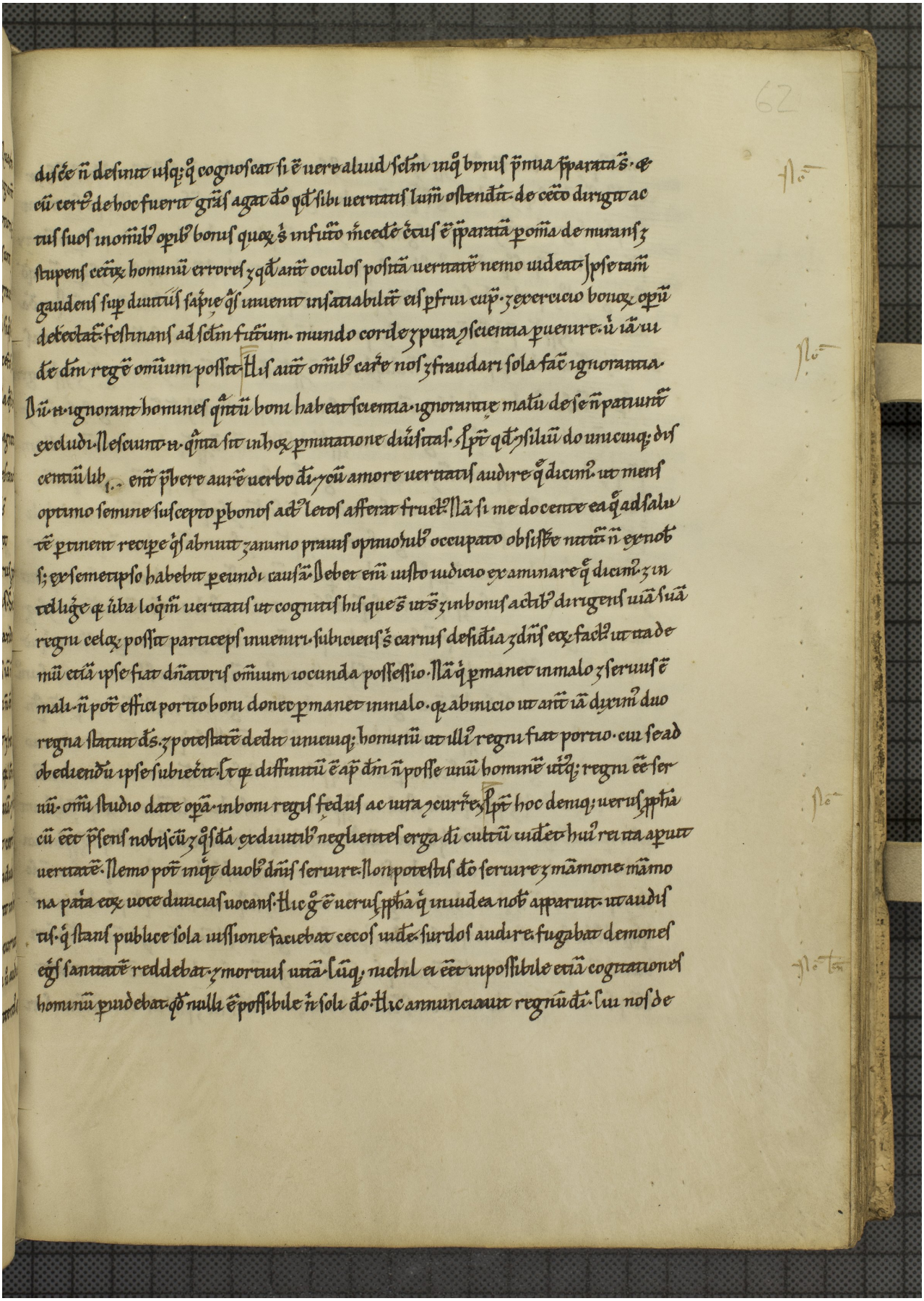

62

ducere non desinit usque quo cognoscat si ere aliud scilicet inque bonus promissa preparata sunt. et
eum certum de hoc fuerit gratias agat deo qui sibi veritatis lumen ostendit. de cecitate dirigit ac
tus suos in omnibus operibus bonus quoque sunt infinito incedere ecclesie preparata pomia de mirans et
stupens cecitate hominum errores et quid antea oculos posita veritate nemo videat ipse tamen
gaudens super dulcissimis sapiere qui invenit insatiabilitate eis perfruit cupit. et exercitio bonorum operum
delectatur festinans ad scilicet futurum. mundo corde et pura et scientia pervenire. ut iam ui
dere dominum regem omnium possit. Hic autem omnibus cavere nos et fraudari sola hac ignorantia.
Nunquid ignorant homines quantum boni habeat scientia. ignorantie matri de se non patiuntur
excludi. Nescium est quantum sit in hoc permutatione dubitatur. sed prius quid. et similiter de unicuique diu
centum lib[illegible] enim pibere aure verbo dei et cum amore veritatis audire quid dicimus. ut mens
optimo semine suscepto pbonos ad letos afferat fructus. Nam si me docentem ea quae ad salu
tem pertinent recipere qui abnuit animo pravus optimorum occupato obsistere naturam non et nos
si et ex semetipso habebit peccandi causam. Debet enim iusto iudicio examinare quid dicimus et in
telligere et iuba loquimur veritatis ut cognitis his quae sunt ut sint in bonis actibus dirigens viam suam
regni celique possit particeps invenire. subiciens sibi carnis desidia et dominis eorum factis ut tradere
mihi etiam ipse fiat dominatorum omnium iocunda possessio. Nam quia permanet in malo et servus et
malum non potest effici portio boni donec permanet in malo. et abiicio ut antea iam diximus duo
regna statuit dis. et potestate dedit unicuique hominum ut illi regni fiat portio. cui se ad
obediendum ipse subiecit. Et quia diffinitum est apud dominum non posse unum hominem utrique regni esse ser
vum. omni studio date operam in bono regis fedus ac iura et curre. Sed hoc denique verius probat
cum esset presens nobiscum et quisdam ex eius discipulis negligentes erga dei cultum videret huius rei ita apud
veritatem. Nemo potest inquit duobus dominis servire. Non potestis deo servire et mamone mamo
na patia eorum voce dimicias vocans. Hic igitur est verius probat quia in iudea nobis apparuit ut audis
tis. quia stans publice sola iussione faciebat cecos videre surdos audire fugabat demones
eius sanitatem reddebat. et mortuis vitam suique. nichil ei esset impossibile etiam cogitationes
hominum prudebat quod nulli est possibile in solo deo. Hic annunciavit regnum dei. sicut nos de